

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Oratio Sandinis: dissuadentis Cræso bellum aduersus Cappadoces:
Character Orationis miti candore & simplicitate ornatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

I. Argumentum à recenti exemplo Scythica. expeditionis Persis infelicis.

II. A minori ad maius, Scythia, cum Græcis comparantur.

III. A pericia Græcorum, non rimore communi, sed clada Persica adhuc recenti comprobata.

IV. Ab affectu & ingenti periculo, quod in traiectione imminet: & ipsam recentem exemplo Scythica expeditionis confirmatur.

V. Conclusio, & adhortatio grauis ad mature consulendum, ubi praelatum est, quod dicit: Bonum consilium, etiam si minus fortuna responderit, semper est apud sapientes, laudabile: Temerarium, nec ipsa quidem felicitas excusat. Hanc sententiam, excipit statim locus communis, de Dei potestate, & illustrium fortunatarum casibus grauis peritissus, qui multos habuit imitatores.

Consilium temerarium etiam felix malum est.

grauiore casu Decidunt turres, feriuntque summos Fulmina montes, quod pulcherrime dixit Synesius in libro de regno ad Arcadium.

Imperatorem: Τὸν ἴ λαμπρὸν τοῖς τοῦχοις, τὸν ἴσι καὶ κινδύνοις ἐπιφανῆ γενέσθαι, καὶ πατέρα μερῶν τῶν δαίμων. Subiungit, Deum excessa deprimere, superbos odisse, & omnia sub regno grauiore regnum esse: quod habet Sereca in Thyrsio, qua sententiosa dicta, grauem, & maiusculis plenam faciunt orationem.

VI. Mardonium grauisime perstringit, non vanus augur ca' amittatis, ubi & sententiosus est quod dicit.

Calumnia pessima in qua calumniatus & calumniam audientis commune vitium est.

Similiter Nicetas in Manuele. Ὡς ἀρα αἰδέει τὴν διαβολῆν γλώττης χεῖριστον ἀ ἐρα τοῖς ἀνθρώποις ἔρερον. Philo, γυναικείον καὶ ἀποῦ αὐτοῦ vocat.

VII. Postremo non verbis, sed re, Thrasonem confutat, quod potentissimum argumenti genus.

Is optime suadere videtur, qui adijcit consilio periculum suum.

Calumnia mōrōn malitiam.

ORATIO SANDANIDIS DISSVADENTIS GROESO bellum aduersus Cappadoces.

Character orationis miti candore, & simplicitate inornatus.

Ex: Herod. lib. 1.

Ὁ βασιλεὺς ἀνδραγαθὸν τοῖς τοῦχοις ἐσθλά παρὰ κενάστου, οἱ σκυτῖναι μὲν ἀναξυρίδας, σκυτῖναι δὲ τὴν ἀλλήν. Δῖτα φορέσει, σιτέονται δὲ σὺν ὅσῃ ἐδέξασιν, ἀλλ' ὅσα ἐχέσει, χάριον ἔχοντες Σηκίαν. πρὸς δὲ σὺν οἴνα διαχρόνται ἀλλὰ ὑδροποτῆσι. οὐ σὺν κα δὲ ἐχέσει Σάγειν, σὺν ἀλλο ἀγαθὸν οὐ ἐρ. τῶν μὲν δὲ, εἰ νικήσει, πὶ σφέας ἀπαιρήσει, τοῖσι ἐστὶν ἀνδρῶν, τῶν δὲ, ἢ νικήσει, μάδο ὅσα ἀγαθὰ ἀποβαλέει. γενοσάμενοι γὰρ ἡμῶν ἀγαθῶν, περιέχονται, οὐδὲ ἀπασοῖ ἐσθλά, ἐλὼ μάν τῶν θεοῖσι ἔχω χάριον, οἱ σὺν κερὶ νόον ποίει. καὶ ἔσθλα σιτέονται ἐπὶ Λυδῶν.

Sin tu verò rex aduersus quale hominum genus expeditionem pares? Quibus sicut braccæ coriaccæ, cætera quoque vestimenta, coriacea sunt: qui non quibus volunt cibis, sed quos sua aspera illa regio suppeditat, vescuntur: qui vino minime vtuntur, sed aquæ sunt potiores: qui ne ficus quidem habent, quas esitent, quibus denique nihil rerum bonarum est. Hos si quidem superaueris, quid eis eripies, quum nihil possideant? sin ab ijs supperatus fueris, quorū bonorum iacturam clades ea tibi allatura sit, tecam reputato. Quum enim semel bona nostra gustauerunt, ita illis adhærescent, vt anelli nulla ratione possint. Ad me quidem certè quoddam attinet, Dijs habeo gratiam, quod Perlarum animis, nullum suscipiendi expeditionem aduersus Lydos desiderium iniiciunt.

Cappadocia quædam ἐστὶν.

ORATIO

ORATIO PHILIPPI IN SENATU.

Continet suasionem belli aduersus M. Emilium, & Lepidum,
in quos atroci stylo inuehitur.

Character est Philippicus Demosthenis simillimus.

*Magistra-
tus mali
grauiter
nocent.*

Maximè vellem (P. C.) Rempub. quietam esse, aut in periculis, à promptissimo quoque defendi: denique praua incœpta consultoribus noxæ esse: sed contrâ, seditionibus omnia turbata sunt, & abijs, quos prohibere magis decebat postremo, quæ pessimi vt stultissimi decreuerunt, ea à bonis, & sapientibus facienda sunt. Nam bellum, atque arma, quanquam vobis iniusta, tamen quia Lepido placent, sumenda sunt: nisi forte cui pacem præstare, & bellum pati consilium est.

*Vatū Car-
mina in-
cominatio-
ne.*

Prò Dij boni, qui hanc urbem omnia cura adhuc regitis, Marcus AEmilius omnium flagitiosorum postremus, qui pavor, an ignauior sit, delibetari non potest, exercitum opprimendæ libertatis habet, & se è contempto metuendum effecit. Vos mustantes, & retrahentes, verbis, & vatum carminibus, pacem optatis magis, quam defenditis: neque intelligitis, mollitia decretorum vobis dignitatem, illi metum destrahi? atque id iure, quoniam ex rapinis consularum, ob seditionem prouinciam cum exercitu adeptus est. Quid ille ob benefacta cepisset, cuius sceleribus tanta præmia tribuistis? At scilicet eis, qui ad postremum vsque legatos, pacem, concordiam, & alia huiusmodi decreuerint, gratiam habeo peperisse? Imò despecti, & indigni republicæ habitari, prædæ loco æstimantur: quippe metu pacem repetentes, quo habitam amiserant. Equidem à principio cum Hæturiam coniu-rare, proseriptos accersiri: largitionibus rempub. lacerari videbam, maturandum putabam, & Catuli consilia cum paucis sequutus sum. Carterum illi, qui gentis AEmiliæ benefacta extollebant, & ignoscendo Pop. Rom. magnitudinem auxisse, nusquam etiam tum Lepidum progressum aiebant, & cum priuata arma opprimendæ libertatis cepisset, sibi quisque opes, aut patrocinia querendo, consilium publicum corruerunt. At tamen erat Lepidus latro cum calonibus, &

paucis sicarijs, quorum nemo diurna mercede vitam mutauerit: Nunc est proconsul, cum imperio non empto, sed dato à vobis, cum legatis adhuc iure parentibus. Et ad eum concurrere homines omnium ordinum corruptissimi, flagrantés inopia, & cupiditatibus, scelerum conscientia exagitati: Quibus quies in seditionibus, in pace, turba sunt, hi tumultum ex tumultu, bellum ex bello ferunt: Saturni olim, post Sulpitij, dein Marij, Damaspique, nunc satellites Lepidi. Præterea Hæturia atque omnes reliquæ belli atrectæ. Hispaniæ armis sollicitatæ, Mithridates in latere vestigalium nostrorum, quibus adhuc sustentamur, diem bello circumspicit: quin præter idoneum ducem, nihil abest ad subuertendum imperium.

Quod vos oro, atque obsecro (P. Conscripti) vt animadueratis, ne patiamini licentiam scelerum, quasi rabiem ad integros procedere, Nam ubi malis præmia sequuntur, haud facile quisquam gratuito bonus est. An expectatis dum exercitu rursus admoto, ferro, atque flamma urbem inuadat? quod multo propius est ab eo, quo agitur statu, quam ex pace & concordia ad arma ciuilia, quæ ille aduersum diuina, & humilia cepit, non pro sua, aut quorum simulat iniuria, sed legum, ac libertatis subuertendæ. Angitur enim, ac laceratur animi cupidine, & noxarum metu, expertus consilij, inquit, hæc, atque illa tentans, metuit otium, odit bellum: luxu, atque licentia carendum videt, atque interim abutitur vestra socordia. Neque mihi latis consilij est, metum, an ignauiam, an dementia eam appellem: qui videmini intenta mala, quasi fulmen, optare se quisque ne attingat, sed prohibere, ne conari quidem. Et quæso considerate, quam conuersa rerum natura sit. Antea malum publicum occultè, auxilia palam instruebantur, & eò boni malos facile anteibant: nunc pax, & concordia disturbantur palam, defenduntur occultè:

Nunc 3 qui-

*Seditiosi
quales.*

*Bonus nemo
gratuito.*

*Ignauia per-
stringitur.*